

Kringvarpið

Rólant Waag Dam og Jan Lamhauge

- Johnny undirgravavar óhefta tíðindaflutningin

- Tá eitt lesarabráev sum tað hjá Símun Absalonsen kann hava við sær, at stjórin fyrst roynir at senda okkum í Fjølmiðlanevndina, og síðan setur ein bólk av starvsfólkum at kanna sínar starvsfelagar, tá er tað ikki eggjandi at gera kritiskan journalistikk. Tá er tað munandi lættari at gera tíðindaflutning, sum ikki traðkar nakran á tærnar, sigur Jan Lamhauge, journalistur

BARBARA HOLM
BARBARA@SOSIALURIN.FO

"Sambært §23 í Kringvarpslógini kæra vit við hesum avgerðina hjá Kringvarpsstýrinum (...) Avgerðin hjá stýrinum var at stuðla framferðarháttinum hjá Johnny í Grótinum, kringvarpsstjóra, sum vit meta undirgravavar óhefta og kritiska tíðindaflutningin á tíðindadeildini".

Við hesum orðum byrjar kærán hjá Jan Lamhauge, Rólant Waag Dam og Rógva Olavson til Mentamálaráðið. Ein kæra, sum ráðið longu hevur sagt seg ikki vilja taka upp, hóast hon kann innganga í viðgerðina av kæruni hjá Liljan Weihe. Spyrt tú Jan Lamhauge og Rólant Waag Dam, so snýr hetta seg millum annað um, at starvsfólk í Kringvarpinum kunnu verða uppsøgd við sera tunnum grundarlagi.

- Tað, at stjórin bara soleiðis kann siga ein úr starvi uttan ávaring. Tað er órógvandi í sær sjálvum. Harumframt er einki, sum bendir á, at uppsøgnin hevur nakað at gera við fakliga avrikið hjá Liljan Weihe sum tíðindaleiðara. Eitt nú er dekningurin um "Skattamálið", sum Johnny í Grótinum hevur havt so nógv ímóti, blivin kosin at vera millum bestu dekningar í Dan-

mark í 2017. So fakliga avrikið er onki at seta fingurin á hjá Liljan Weihe. Hon er millum allarbestu føroysku journalistar. Men tað eru heilt aðrar - fyri meg óskiljandi - orsøkir til, at hon knappliga bleiv uppsøgd, sigur Jan Lamhauge, journalistur.

Á einari redaktión er tað vanligar so, at journalistar gera avtalur við sín redaktør og í summum førum sín tíðindaleiðara um tíðindaflutningin. Og júst hetta arbeiðsbýti er nakað, sum teir triggir journalistarnir halda hevur týðning at avtala millum partarnar, sum samstarva á einari redaktión.

- Tað kann ikki vera ein

ókendur faktorur í myndini. Ein "yvir-redaktørur", sum púra spontant kann traðka til, tosa við keldur og standa fyri redaktionellu eftirmetingunum. Tilíkt hevur ongantíð verið uppgávan hjá kringvarpsstjórnum, sigur Jan Lamhauge.

Tí sambært kæruni hjá teimum trimum er stóðan tann, at úrslitið av atburðinum hjá Johnny í Grótinum er, at journalistar ansa eftir ikki at traðka nakran á tærnar, tí reaktiónirnar hjá stjóranum kunnu vera so ógvusligar, um atfinningar koma - óansæð um tær eru grundaðar ella ikki.

- Tá eitt lesarabráev sum tað hjá Símun Absalonsen kann hava við sær, at stjórin fyrst roynir at senda okkum í Fjølmiðlanevndina, og síðan setur ein bólk av starvsfólkum at kanna sínar starvsfelagar, tá er tað ikki eggjandi at gera kritiskan journalistikk. Tá er tað munandi lættari at gera tíðindaflutning, sum ikki traðkar nakran á tærnar, sigur Jan Lamhauge, journalistur.

- Sum tíðindaleiðari hevur Liljan Weihe altíð sligið manngarð um okkum starvsfólk. Hon hevur vart okkum úteftir, meðan vit hava tikið atfinningar upp innanhýsis. Tað er eisini tað, sum Liljan Weihe

hevur gjørt í hesum førinum. At tað síðani kostar henni starvið at verja kritiska journalistikkir er órógvandi, sigur Rólant Waag Dam, journalistur.

Óvæntaðar hendingar í KVF

Síðani Johnny í Grótinum gjørdist stjóri í Kringvarpinum hevur hann alment havt nakrar óvæntaðar útsagnir. Millum annað, at hann valdi at venda sær til fjølmiðlanevndina við dekninginum hjá Kringvarpinum av skattamálinum hjá Eik/Betri banka. Og at hann setti ein innanhýsis eftirmetingarbólk